

BOSNA I HERCEGOVINA
REPUBLIKA SRPSKA
OKRUŽNI SUD U ISTOČNOM SARAJEVU
Broj: 14 0 U 003163 16 U
Istočno Sarajevo, 21.12.2016. godine

Okružni sud u Istočnom Sarajevu, sudija pojedinac Ranka Mršić, uz učešće zapisničara Jadranke Pandžić, u upravnom sporu, po tužbi tužioca Udruženje građana za borbu protiv korupcije u BiH - Transparency International Bosne i Hercegovine, ul. Gajeva 2, Banja Luka, zastupan po Blagovčanin Srđanu, predsjedavajućem Odbora direktora, radi „ćutanja uprave“ tuženog Mješoviti holding „Elektroprivreda Republike Srpske“ Matično preduzeće a.d. Trebinje, ZD „Istraživačko razvojni centar elektroenergetike“ a.d. (IRCE) Istočno Sarajevo, u predmetu slobode pristupa informacijama, dana 21.12.2016. godine, donio je sljedeću

P R E S U D U

Tužba se uvažava, pa se obavezuje tuženi da donese odluku po zahtjevu tužioca broj: FOI (51) od 28.04.2016. godine.

Tuženi je dužan da tužiocu naknadi troškove spora u iznosu od 200,00 KM.

O b r a z l o Ź e n j e

Na tužioćev zahtjev za pristup informacijama, broj FOI (51) od 28.04.2016. godine, a koji je Transparency Intrenational BiH uputila tuženom, Mješoviti holding „Elektroprivreda Republike Srpske“ Matično preduzeće a.d. Trebinje, ZD „Istraživačko razvojni centar elektroenergetike“ a.d. (IRCE) Istočno Sarajevo, nije donijela odgovarajući akt u zakonom propisanim rokovima.

Tužilac je pokrenuo upravni spor. U obrazloženju tužbe ističe da je, na osnovu Zakona o slobodi pristupa informacijama RS, tuženom Mješoviti holding „Elektroprivreda Republike Srpske“ Matično preduzeće a.d. Trebinje, ZD „Istraživačko razvojni centar elektroenergetike“ a.d. (IRCE) Istočno Sarajevo, uputio zahtjev za dostavu informacija. Tuženi nije u navedenom roku od 15 dana dostavio tražene informacije, a ni nakon urgencije od 24.05.2016. godine, nakon čega je tužilac izjavio žalbu. Kako je protekao rok od 60 dana, a tužilac nije zaprimio odluku drugostepenog organa tuženog po žalbi, tužilac je dana 30.08.2016. godine uputio Zahtjev za dostavom odluke drugostepenog organa po žalbi, u skladu sa članom 17. stav 1. i 2. Zakona o upravnim sporovima RS. U konkretnom slučaju radi se o „ćutanju uprave“, jer preduzeće ZD „IRCE“ a.d. Istočno Sarajevo, nije u zakonom propisanim rokovima, po zahtjevu donijelo odgovarajući upravni akt. Tužilac nadalje ističe da su se stekli uslovi za pokretanje upravnog spora u skladu sa članom 17. stav 1. i 2. Zakona o upravnim sporovima RS. Predlaže sudu da tužbu usvoji i naloži tuženom organu da omogući tužitelju pristup informacijama, kao i da obaveže tuženog da naknadi troškove upravnog spora, troškove sudskih taksi na tužbu i presudu.

U odgovoru na tužbu, tuženi ističe, da iz organizacionih razloga, te iz razloga što preduzeće nema zaposlenog pravnika, pa samim tim i nepoznavanja Zakona o slobodi pristupa

informacijama u BiH i obaveza koje iz toga proizilaze, je došlo do propusta, a ne nikako iz namjere skrivanja bilo kakvih informacija o preduzeću.

Ispitujući dopuštenost tužbe i zakonitost osporenog upravnog akta u skladu sa odredbom iz člana 30. Zakona o upravnim sporovima („Sl. glasnik RS“, broj 109/05 i 63/11), a nakon što je razmotrio spise predmeta ove upravne stvari i odgovor na tužbu, ovaj sud je odlučio kao u izreci iz sljedećih razloga.

Tužba je osnovana.

Iz spisa predmeta proizilazi, da na tužiočev zahtjev za pristup informacijama, broj FOI (51) od 28.04.2016. godine, a koji je Transparency International BiH uputila tuženom, tuženi Mješoviti holding „Elektroprivreda Republike Srpske“ Matično preduzeće a.d. Trebinje, ZD „Istraživačko razvojni centar elektroenergetike“ a.d. (IRCE) Istočno Sarajevo, nije donijela odgovarajući akt ni u zakonom propisanim rokovima, tako ni u naknadnom roku po urgenciji broj FOI (51) od 24.05.2016. godine, a kako je po prijemu žalbe protekao rok od 60 dana, nakon kojeg tužilac nije zaprimio odluku drugostepenog organa, isti je pokrenuo upravni spor.

Odredbama člana 14. stav 2. Zakona o slobodi pristupa informacijama (Službeni glasnik RS br.20/01) propisano je da javni organ kada odobri pristup informacijama, dopisom o tome obavještava podnosioca zahtjeva, dok je tačkama a) i b) stava 2. istog člana propisano na koji način i gdje se može pristupiti informacijama.

Naime, tuženi je bio dužan da tužiocu omogući pristup traženim informacijama, poštujući pri tome odredbe Zakona o slobodi pristupa informacijama RS. Iz stanja spisa vidljivo da je tuženi, dana 29.11.2016. godine, uz odgovor na tužbu broj: P-454/16 dostavio sudu informacije tražene Zahtjevom broj: FOI (51) od 28.04.2016. godine ali informacije nije dostavio tužiocu niti je obavjestio tužica o odobrenju pristupa informacijama čime nije udovoljio zahtjevu tužioca za pristup navedenim informacijama.

Odluka o troškovima spora donesena je primjenom odredbi člana 49. stav 4. i člana 49a. stav 1. Zakona o upravnim sporovima („Službeni glasnik RS“ broj 109/05 i 63/11), a isti se sastoje od troškova sastava tužbe u iznosu od 100,00 KM i takse na presudu u iznosu od 100,00 KM (Tarifni broj 22. i 23.), a shodno Zakonu o sudskim taksama („Sl. glasnik RS“ broj 73/08).

Iz naprijed iznijetog, kako su se stekli razlozi iz člana 10. Zakona o upravnim sporovima, to je tužbu tužioca valjalo uvažiti, na osnovu člana 31. istog zakona.

S U D I J A

Ranka Mršić

УПРАВНИ СПОРОВИ О ПРАВИМА ПОСТУПКА

Број: 10/16

Суд: СРП

С/16

С/16